

Nr 203.

Av herr **Svedberg**, om skrivelse till Kungl. Maj:t i fråga om utsträckning av lagstiftningen angående förbud i vissa fall för bolag och förening att förvärva fast egendom till att avse jämväl åborätt.

Sedan längre tid tillbaka har pågått utredning angående åborättsinstitutionen. Det har väntats, att denna utredning skulle resultera uti lagförslags framläggande, men detta låter fortfarande vänta på sig.

Att upptaga åborättsfrågan uti hela sin vidd kan på grund av dess utredningsläge nu ej ifrågakomma, däremot synes frågan uti ett hänseende vara förtjänt av omedelbart upptagande. Åborätt kan nämligen, utan hinder av de förbud, som i övrigt gälla för bolag m. fl. att förvärva fast egendom i vissa delar av landet, förvärfvas. Det måste anses oegentligt, att åborätt icke likställes med fastighetsförvärfv i nu berörda hänseende.

Det måste vara av vikt att åtgärder till förhindrande av åborätternas övergång till bolagen snarast möjligt företagas, om man önskar att göra något för att skydda innehavarna av dessa rättigheter; göres icke något därför, så är sannolikt, att hela åborättsinstitutionen inom kort bliver något som har varit, men ej längre finnes, ty åboarnas antal har under senare tider väsentligt sammansmält.

Med stöd av det anförda anhålles,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla att lagförslag skyndsamt framläggas i syfte att förvärfvande av åborätt måtte i tillämpliga delar likställas med förvärfvande av fastighet i de delar av riket, där lagen av 4 maj 1906 ang. förbud i vissa fall för bolag och förening att förvärva fast egendom gäller.

Stockholm den 21 januari 1921.

J. N. Svedberg.